

[Aksel Larsen.]

200. Den højtærede Minister er selv opmærksom paa, at her kan Loven om Udbyttebegrænsning omgaaes paa en meget snild Maade, og den omgaaes netop af de Aktieselskaber, der som Følge af Udbyttebegrænsningen har opsamlet meget store Beløb i Reservefonds, Udbytteudligningsfonds, Kursreguleringsfonds og hvad de nu alle sammen hedder. Den højtærede Minister er selv opmærksom paa dette, men undlader alligevel at komme med Forslag til Bestemmelser, hvorved man kunde forhindre en saadan Trafik.

Der findes heller ikke i det foreliggende Lovforslag noget som helst om Tantiømer, og vi har netop allerede i Aar set Tilfælde, hvor Direktører har faaet 100 000 Kr. eller 200 000 Kr. i Tantiøme foruden deres i Forvejen ikke knapt tilmaalte Løn. Det forekommer mig ganske urimeligt — og det er ikke, fordi jeg her staar og taler de betrængte Aktionærers Sag, heller ikke fordi jeg føler Trang til det, det er andre mere kompetente til —, at samtidig med at Aktionærerne er inde under en Udbyttebegrænsning, udbetales der kæmpemæssige Tantiømer til Direktørerne, som i Forvejen i mange Selskaber har en særdeles stor Indfyldelse paa, hvor meget der skal udbetales i Udbytte til Aktionærerne eller hvor lidt.

Det er konkrete Mangler ved det her forelagte Lovforslag. Men dernæst mangler der noget andet. Der mangler Bestemmelser om, hvad Udbyttebegrænsningen skal bruges til. Der mangler en Formaalparagraf. Det er fuldstændig klart oplyst under Sagens Behandling i Maj Maaned 1947, at man gennemførte Udbyttebegrænsningsloven i 1940 i Jaskeri og simpelt hen bare for at faa Arbejderne, som var stillet over for et Lønstop, til at tro, at nu blev der ogsaa gjort noget for at faa begrænset Kapitalisternes Aarsudbytte. Derfor var det ikke gennemtænkt, derfor var det noget Makværk. Hvad der i Grunden var Hensigten med det ud over at faa Folk til at glemme Lønstoppet, var der ingen, der vidste. Nu synes jeg, man skal gøre sig klart, hvad man vil benytte Udbyttebegrænsningen til, og kan man ikke finde noget fornuftigt Formaal for den, skal den selvfølgelig ophæves. Jeg mener, at der kan findes et fornuftigt Formaal for den, nemlig at forhindre urimeligt høje Udbytter, at forhindre, at man trækker Pengene ud af Erhvervslivet. Men hvis det er Meningen, saa skal man ogsaa sikre, at disse Penge anvendes paa en fornuftig Maade, hvad enten man ved forhøjede Skatter vil inddrage dem til Samfundet eller

vil føre Indseende med, at Erhvervs-selskaberne anvender dem paa fornuftig Maade til Nyanlæg, Modernisering og lignende Foranstaltninger. Heller ikke om dette staar der noget som helst i den højtærede Ministers Lovforslag, og det bliver altsaa Ting, vi kommer til at beskæftige os med i Udvalget, og hvis der kommer til at herske den samme Aand i Udvalget som i det Udvalg, der arbejdede i Maj 1947, har jeg trods alt Tro paa, at der kommer en bedre Lov ud af det, end vi hidtil har haft.

Jeg sagde til at begynde med, at jeg ikke kunde holde en saadan Takketale som det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen. Jeg kan nu tilføje, at jeg heller ikke begriber, at det ærede Medlem kunde holde en saadan Takketale. Da vi behandlede den højtærede Ministers Forslag til Ændringer i Loven i December 1947, var det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen ogsaa Ordfører for sit Parti. Da lagde det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen megen Vægt paa, at Ministeren havde foreslaaet, at Aktieselskaber, dannet efter 1939, kom ind under Loven, og det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen sagde, at det var yderst vigtigt. Det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen sagde ogsaa, at der maatte gøres noget for at forhindre, at man ved Udvanding af Aktiekapitalen reelt omgik Udbyttebegrænsningsloven, og det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen sagde, at man ogsaa maatte kigge paa det med Tantiømerne, for det var et vigtigt Spørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Lars M. Olsen gentog saa at sige de Argumenter, jeg er fremkommet med tidligere ved Behandlingen af Forlængelsen af denne Lov, og gentog det, der er sagt eller ment af Udvalget i Maj 1947. Det var i December. Hidtil har vi mange Gange været i den Situation, at vi har maattet sige til Regeringen og Regeringspartiets Ordførere: Det er højst mærkeligt, nu har I fuldstændig andre Meninger, end I havde før Valget i Oktober i Fjor. Nu er vi kommet saa langt, at man maa sige til Ordføreren for Socialdemokratiet, for Regeringspartiet, at nu har han skiftet Mening fra December til Marts. I December var han glad ved, at den højtærede Minister var kommet med visse Ændringsforslag, og han udtrykte yderligere Ønsket om Foranstaltninger mod Udvanding af Aktiekapitalen og Foranstaltninger mod for høje Tantiømer. Nu kommer han her og siger, at det glæder ham, at Ministeren kommer med et Lovforslag, hvori alt det ikke findes, og det er storartet, at det ikke findes der.

Jeg er naturligvis glad for, at der er kommet Materiale med som Bilag til Lov-